

6ο ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΕΞΕΤΑΣΗΣ (*)

ΛΑΤΙΝΙΚΑ - ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Όταν άκουσε τον χαιρετισμό, ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε (ή: τότε ήρθαν στο νου του κορακιού) τα λόγια του κυρίου (αφεντικού) του: «Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)». Ακούγοντας τα λόγια αυτά, ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο δεν είχε αγοράσει κανένα μέχρι τότε.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Όταν δηλαδή σε αυτόν είχαν προσφέρει πολύ χρυσάφι (ή μεγάλο βάρος χρυσού), σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπό με γέλιο και αμέσως είπε: «Μέλη της περιττής, για να μην πω της ανόητης, πρεσβείας, πείτε στους Σαμνίτες ότι ο Μάνιος Κούριος προτιμά να εξουσιάζει τους πλούσιους παρά να γίνει ο ίδιος πλούσιος' και θυμηθείτε ότι εγώ δεν είναι δυνατόν ούτε στη μάχη να νικηθώ ούτε με χρήματα να διαφθαρώ».

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Αυτό το ελάφι κάποια ημέρα έφυγε και πιστεύτηκε ότι είχε πεθάνει. Όταν κάποιος ανήγγειλε στον Σερτώριο ότι το ελάφι βρέθηκε, ο Σερτώριος τον διέταξε να σωπάσει. Επιπλέον τον καθοδήγησε να το αφήσει ελεύθερο ξαφνικά την επόμενη μέρα σε αυτόν τον τόπο, όπου επρόκειτο να βρίσκεται ο ίδιος με τους φίλους του. Την επόμενη ημέρα, ο Σερτώριος, αφού δέχτηκε τους φίλους στην κρεβατοκάμαρά του, τους είπε ότι είχε δει στον ύπνο του ότι το ελάφι, που είχε πεθάνει, επέστρεψε σ' αυτόν. Όταν το ελάφι, αφού αφέθηκε ελεύθερο από τον δούλο, όρμησε στην κρεβατοκάμαρα του Σερτώριου, γεννήθηκε μεγάλος θαυμασμός.

B1.α.

1- γ

2 - α

3 - ε

4 - β

5 - δ

B1.β.

1. Λ

2. Σ

3. Σ

4. Λ

5. Λ

B2.

ωτοασπίδα, αδηφάγος, ρήμα, ανυπόφορος, παράδειγμα, παρακμή, σβέλτος, αναπόφευκτος, σερβιτόρος, μεγαλειώδης

audita, satis, verborum, attulissent, dixit, acie, solvit, fugit, servo, magna

Γ1.

mentium

hoc verbum

ave/ avi

maiora pondera

vultui

minister

aciei

aliquid

post (postea), posterius, postremo/postremum

cubicula vestra

Γ2.α.

perditus sum

ridentia

emimini

afferris/ afferre

usuri sitis

potuerint

praeciperemus

emissu

futurus fuerat

revertuntor

introrumpendae fuistis

oriundos

Γ2β. perisse → perituram esse

inventam esse → inventum iri

tacere → taciturnum esse

Δ1.

salutationum: γενική διαιρετική στο ποσοτικό επίρρημα satis

corvo: δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση venit in mentem

corrumpi: υποκείμενο στο απρόσωπο posse, τελικό απαρέμφατο, ετεροπροσωπία

eis: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα dixit

in somno : εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της κατάστασης στο visum esse

Δ2α. Cum Caesar salutationem audivisset

Cum cerva emissa esset

Δ2β. ad eum **magno pondere** auri publice **allato misso (a Samnitibus)**

Δ3α. **Visum** in somno **mihī est** cervam, quae **periit/perierat, ad me** reverti.

Δ3β. **Augustus dixit se** domi satis salutationum **audire.** (λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου)

Δ4. quanti nullam adhuc emerat: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική ή συγκριτική πρόταση, του ποσού, που λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης (α' όρος σύγκρισης είναι η προηγούμενη κύρια). Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quanti (που αποτελεί παραβολικό ζεύγος με το tanti το οποίο προηγείται στην κύρια) και εκφέρεται με οριστική (emerat), γιατί η σύγκριση αφορά δύο πράξεις ή καταστάσεις που είναι ή θεωρούνται αντικειμενική πραγματικότητα. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με οριστική υπερσυντελικού, γιατί αναφέρεται στο παρελθόν.

Δ5. usum eo

eo utendi causa

Δ6. pondus, quod magnum erat

